

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Національного університету

«Одеська юридична академія»

Олег ТОДОЩАК

« 15 »

2026 року

ВИСНОВОК

Національного університету «Одеська юридична академія» щодо дисертації Чернецької Оксани Артурівни на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

(тему затверджено Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» 02.12.2022 р., протокол № 3)

Витяг

з протоколу засідання кафедри адміністративістики Національного університету «Одеська юридична академія»

№ 6 від 12.06.2026 р.

ПРИСУТНІ:

Члени кафедри: д.ю.н., професор С.В. Ківалов (zoom), д.ю.н., проф. Л.Р. Біла-Тіунова, д.ю.н., доцент Г.М. Сарibaєва (zoom), к.ю.н., доц. Т.І. Білоус-Осінь (zoom), к.ю.н., доцент А.Ю. Осадчий, к.ю.н., доцент М.І. Сідор, к.ю.н., доцент О.В. Закаленко, к.ю.н., доцент Ю.С. Даниленко-Негара (науковий керівник), к.ю.н., доцент Є.І. Фролова, к.ю.н., доцент А.В. Стрельников, к.ю.н., доцент Д.А. Козачук, к.ю.н., доцент О.Є. Панфілов, аспірант кафедри О.А. Чернецька.

Лаборант кафедри А. Турміло. Запрошені аспіранти кафедри: І.Ю. Піть, А.К. Бевзюк.

Головуюча – д.ю.н., проф., в.о. зав. кафедри Л.Р. Біла-Тіунова.

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Даниленко-Негара Ю.С.

З присутніх: 3 доктори юридичних наук та 9 кандидатів юридичних наук – фахівці за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційного дослідження О.А. Чернецької на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», поданого на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081

«Право» щодо рекомендації до публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь здобувачки ступеня вищої освіти доктора філософії О.А. Чернецької на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», поданої на здобуття вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Чернецька О.А. обґрунтувала актуальність обраної теми дослідження, визначила мету, завдання та методологічну базу дисертації, охарактеризувала її об'єкт та предмет, а також виклала основні наукові положення і висновки, що засвідчують новизну одержаних результатів та виносяться на захист. Додатково було окреслено практичне значення одержаних результатів дисертаційного дослідження та сформульовано пропозиції щодо напрямків вдосконалення законодавства з питань адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, проінформовано про апробацію та впровадження результатів дослідження.

Обґрунтовуючи вибір теми дисертаційного дослідження, О.А. Чернецька зазначила, що законодавче встановлення адміністративної відповідальності за порушення правил карантину у 2020 році та її активне практичне застосування актуалізувало дослідження цієї проблематики на доктринальному рівні. Якщо до відомих подій 2019-2020 років карантин вважався явищем здебільшого локальним, після виникнення та стрімкого поширення COVID-19 очевидним стало те, що карантин може встановлюватися внаслідок спалаху особливо небезпечних раніше невідомих інфекційних хвороб на тривалий час, оскільки швидко подолати їх наслідки не завжди вдається можливим. У зв'язку з цим, чинне законодавство, що визначає порядок та підстави встановлення карантину, перелік карантинних заходів, а також механізм забезпечення їх дотримання повинно бути максимально універсальним.

Більше того, аналіз чинного законодавства та практики його застосування свідчить, що за час карантину, спричиненого COVID-19, головною проблемою було не стільки встановлення правил карантину, а скільки забезпечення неухильного їх дотримання, у тому числі засобами адміністративної відповідальності.

Здобувачка звернула увагу на те, що додатково підсилює актуальність наукових пошуків необхідність комплексного аналізу законодавства, яким встановлено адміністративну відповідальність за порушення правил карантину та його подальше удосконалення, що обумовлено загрозою появи нових світових особливо небезпечних інфекційних хвороб (зокрема, нових субваріантів COVID-19 та нових інфекційних хвороб – метапневмовірус [HMPV], хантавірус, хвороба Х) або істотне поширення вже відомих (зокрема, птишиний грип, кір, поліомієліт, віспа мавп). Таким чином, необхідність забезпечення належної, ефективної та універсальної адміністративно-правової охорони правил карантину передусім заходами адміністративної відповідальності зумовлюють продовження досліджень у цьому напрямку.

За результатами проведення дисертаційного дослідження здобувачкою сформульовано такі основні теоретичні положення, висновки і пропозиції:

Визначено стан досліджень адміністративної відповідальності за порушення правил карантину. Виокремлено у залежності від часу здійснення дві групи досліджень: а) ті, що проведено до введення карантину через поширення COVID-19 (до 2020 р.) – характеризуються поверхневим аналізом карантину та забезпеченням дотриманням, встановлених внаслідок його введення правил; б) ті, що проведено після введення карантину через поширення COVID-19 (після 2020 р.) – безпосередньо стосуються змісту та правового регулювання карантину, конституційних та законодавчих підстав його введення, можливих обмежень прав і свобод осіб, а також механізмів та інструментів забезпечення дотримання.

Обґрунтовано, що карантин є окремим правовим режимом, який встановлюється у передбаченому законодавством порядку та передбачає адміністративні, медичні, організаційні та інші заходи, спрямовані на запровадження обов'язкових правил поведінки, обмежень і заборон, з метою запобігання поширенню інфекційних захворювань, та забезпечується діяльністю уповноважених органів і механізмами державного примусу, включаючи адміністративну відповідальність.

Визначено співвідношення карантину як окремого правового режиму із правовими режимами надзвичайної ситуації та надзвичайного стану. Встановлено відсутність у чинному законодавстві критеріїв розмежування карантину та правового режиму надзвичайної ситуації. Обґрунтовано, що правовий режим надзвичайного стану може вводитися після введення карантину та передбачає обмеження прав і свобод людини і громадянина та прав, а також законних інтересів юридичних осіб.

Охарактеризовано співвідношення понять «карантин», «самоізоляція», «ізоляція» та «обсервація». Встановлено, що поняття «самоізоляція» та «обсервація» охоплюються змістом карантину, використовуються виключно у разі введення карантину та застосовуються з метою забезпечення реалізації та досягнення мети карантину. Обґрунтовано, що поняття «ізоляція», вжите у п. 2² розділу Х Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», змістовно співпадає із поняттям «обсервація».

Обґрунтовано, що для цілей адміністративно-правової охорони ключове значення має не карантин як правовий режим, порушити який неможливо, а правила карантину, які є конкретними та зумовленими поширенням відповідного інфекційного захворювання заходами. Визначено, що поняття «карантин» і «правила карантину» співвідносяться як загальне і часткове, де карантин є загальним правовим режимом, а правила карантину – його конкретизованим нормативним наповненням, що забезпечують його практичну реалізацію, визначають межі дозволеної та забороненої поведінки, виступають критерієм оцінки правомірності дій суб'єктів і слугують підставою для притягнення до адміністративної відповідальності у разі їх порушення.

Визначено, що адміністративна відповідальність за порушення правил карантину є окремим самостійним видом юридичної відповідальності публічно-правового характеру, що полягає у застосуванні уповноваженими суб'єктами передбачених законом адміністративних стягнень за порушення встановлених у порядку передбаченому законом правил карантину, і реалізується через систему взаємопов'язаних інструментів з метою недопущення поширення інфекційних хвороб, забезпечення громадського здоров'я, захисту прав і законних інтересів особи, суспільства і держави, а також формування правомірної поведінки населення.

Обґрунтовано, що призначення адміністративної відповідальності за порушення правил карантину полягає у забезпеченні дотримання його правил, тобто встановлених адміністративних, медико-санітарних та інших карантинних заходів, необхідних для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби, припинення їх порушень та застосуванні адміністративних стягнень.

Встановлено, що вчинення адміністративного правопорушення (проступку) є законодавчо встановленою підставою адміністративної відповідальності, яка онтологічно знаходить своє вираження у нормативній, фактичній та процесуально-процедурній підставах. З урахуванням оновлення чинного законодавства щодо поділу адміністративного процесу і адміністративної процедури та особливостей притягнення осіб до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину обґрунтовано необхідність визначення процесуальної підстави для цілей адміністративної відповідальності за порушення правил карантину як процесуально-процедурної підстави.

Визначено хронологічну послідовність нормативної (законодавче закріплення нормативної підстави – норми права, якою передбачено адміністративну відповідальність за відповідне діяння), фактичної (вчинення цього діяння, тобто настання фактичної підстави адміністративної відповідальності) та процесуально-процедурної (починається після фактичної та передбачає здійснення провадження у справі про адміністративне правопорушення, що завершується ухваленням відповідного рішення уповноваженим на те суб'єктом) підстав.

Встановлено, що оновлення законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, зокрема Законів України «Про захист населення від інфекційних хвороб» та «Про систему громадського здоров'я» спрямовувалося на універсалізацію порядку та підстав встановлення карантину незалежно від інфекційної хвороби, з метою протидії поширенню якої він встановлюється, а також правил карантину (профілактичних, протиепідемічних та інших заходів для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби). З урахуванням цього, обґрунтовано необхідність закріплення у законодавстві про адміністративні правопорушення універсальних норм, якими визначено адміністративні правопорушення за порушення правил карантину.

Визначено, що сучасний стан нормативного регулювання адміністративної відповідальності за порушення правил карантину сформувався під впливом пандемічних викликів, спричинених COVID-19, та необхідності оперативного реагування держави на загрози громадському здоров'ю. При цьому, універсалізація адміністративної відповідальності за порушення правил карантину є тенденцією сучасного його розвитку, що має здійснюватися на підставі узагальнення правозастосовного досвіду застосування адміністративної відповідальності та визначення її ефективності.

Доведено відповідність п. 22 ч. 1 ст. 92 Конституції України (конституційність) встановлення на рівні підзаконних актів правил карантину, за порушеннях яких настає адміністративна відповідальність.

Визначено нормативну підставу адміністративної відповідальності за порушення правил карантину. Обґрунтовано недоречність посилення у контексті ч. 1 ст. 44³ КУпАП на Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб», положеннями якого здійснюється лише загальне нормативно-правове регулювання відносин у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, без конкретизації «правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм», які автоматично починають діяти під час встановлення карантину. Встановлено, що положеннями Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» не передбачено жодних правил карантину або інших заходів, які можливо порушити під час конкретно встановленого карантину.

Встановлено, що адміністративна відповідальність, передбачена ч. 2 ст. 44³ КУпАП (перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно) настає у разі введення карантину, незалежно від обставин, які призвели до цього, навіть, у випадку коли необхідності у застосуванні індивідуальних засобів захисту немає, що суперечить засадам та призначенню адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Фактична підстава адміністративної відповідальності за порушення правил карантину пов'язується із конкретним юридичним фактом, тобто законодавчо визначеним адміністративним правопорушенням, з яким пов'язується можливість притягнення особи до адміністративної відповідальності. Обґрунтовано, що вчинення адміністративного правопорушення для цілей визначення фактичної підстави адміністративної відповідальності за порушення правил карантину слід розглядати законодавчо встановленою підставою адміністративної відповідальності, яка онтологічно знаходить своє вираження у нормативній, фактичній та процесуально-процедурній підставах.

Визначено процесуально-процедурну підставу адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, яка спрямовується на узагальнення та визначення співвідношення нормативної та фактичної підстав, та передбачає встановлення наявності чи відсутності складу адміністративного

правопорушення та притягненні до адміністративної відповідальності в цілому з накладанням відповідного стягнення.

Обґрунтовано, що порядок притягнення особи до адміністративної відповідальності та винесення у встановленому чинним законодавством порядку постанови по справі про адміністративне правопорушення істотно відрізнятиметься у залежності від того який орган розглядає справи та виносить за результатом її розгляду постанову – суд чи адміністративний орган. У відповідності до цього зазначено, що процесуально-процедурна підстава адміністративної відповідальності включає норми, якими визначено порядок притягнення особи до адміністративної відповідальності та винесення у встановленому чинним законодавством порядку постанови по справі про адміністративне правопорушення.

Встановлено, що з 01.01.2022 органи Національної поліції позбавлено повноважень розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44³ КУпАП. Обґрунтовано необхідність повернення органам Національної поліції повноважень розглядати ці справи, що сприятиме підвищенню ефективності реагування на випадки порушення правил карантину в частині перебування у громадських місцях та загалом здійснення адміністративно-правової охорони правил карантину, а також спрощуватиме порядок притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності.

Обґрунтовано відсутність законодавчих обмежень для звільнення осіб від адміністративної відповідальності у разі вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44³ КУпАП, при малозначності правопорушення на підставі ст. 22 КУпАП. Встановлено, що про малозначність адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44³ КУпАП, можуть свідчати обставини, що пом'якшують відповідальність за адміністративне правопорушення у сукупності з іншими фактичними обставинами у кожному конкретному випадку.

У зв'язку з цим, обставини, що пом'якшують відповідальність за у сукупності з іншими фактичними обставинами у кожному конкретному випадку можуть свідчати про малозначність адміністративного правопорушення.

Запропоновано зміни і доповнення до положень КУпАП та Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Структурно робота складається з анотації державною та англійською мовами, вступу, 2 розділів, що містять 7 підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатку.

Завершивши доповідь, здобувачка відповіла на запитання учасників засідання кафедри.

Стрельников А.В.: Оксано Артурівно, в межах дисертаційного дослідження акцентовано увагу на законодавчих підставах визначення карантину окремим правовим режимом. Чи досліджувалися Вами і інші підходи до розуміння поняття «карантин»?

Здобувачка: Дякую за питання. Карантин функціонує одночасно як медико-біологічна, соціальна та правова категорія, що зумовлює формування

різних підходів до його розуміння. Так, медико-біологічний підхід є історично первинним та концептуально базовим у формуванні поняття «карантин». У межах цього підходу поняття «карантин» розглядається насамперед як система заходів медичного характеру, спрямованих на локалізацію джерел інфекції та розрив механізмів її передачі серед населення.

Санітарно-епідеміологічний підхід до визначення поняття «карантин» сформувався як розвиток медико-біологічного підходу та відображає перехід від суто медичного розуміння карантину до його сприйняття як складової державної політики у сфері охорони здоров'я. У межах цього підходу карантин розглядається не лише як інструмент боротьби з інфекційними захворюваннями, але і як комплекс організаційних, санітарних та профілактичних заходів, що реалізуються на рівні держави.

Визначення карантину відповідно до медико-біологічного та санітарно-епідеміологічного підходів розкривають первинну сутність карантину як засобу боротьби з інфекційними захворюваннями, однак це є недостатнім для його повного розуміння у межах юридичної науки. Саме в межах правового підходу карантин визначається не лише як сукупність медичних чи організаційних заходів, а як самостійне правове явище – особливий адміністративно-правовий режим.

Панфілов О.Є.: Оксано Артурівно, у висновках дисертаційного дослідження, Ви зазначаєте, що для цілей адміністративно-правової охорони ключове значення має не карантин як правовий режим, порушити який неможливо, а правила карантину, які є конкретними та зумовленими поширенням відповідного інфекційного захворювання заходами. Хотілося би почути обґрунтування цієї думки.

Здобувачка: Дякую за питання. Першочергово слід сказати, що на відміну від карантину, який охоплює весь комплекс правових, організаційних і медичних заходів, правила карантину становлять лише його нормативно закріплений зміст у кожному конкретному випадку введення. Більше того, правила карантину включають лише ті заходи, які є необхідними для протидії поширення конкретного захворювання та являють собою деталізовані заходи карантину у вигляді конкретних заборон, обов'язків та вимог. Іншими словами карантин має характер правового режиму, тобто особливого порядку правового регулювання, тоді як правила карантину є конкретними нормами поведінки, які реалізують в рамках цього режиму.

Білоус-Осінь Т.І.: У підрозділі 2.2. дисертації Вами досліджується питання наявності повноважень у окремих органів публічної влади щодо розгляду та вирішення справ про адміністративні правопорушення пов'язані з правилами карантину. Оксано Артурівно, Вами зроблено висновок щодо відсутності у органів поліції на теперішній час повноважень розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44³ КУпАП. Обґрунтуйте цю позицію.

Здобувачка: Дякую за питання. З прийняттям Закону України «Про внутрішній водний транспорт», який набрав чинності 01.01.2022, положення ч. 1

ст. 222 КУпАП, у якій визначено повноваження органів Національної поліції розглядати справи про такі адміністративні правопорушення, викладено у новій редакції, внаслідок чого посилання на ч. 2 ст. 44³ КУпАП зникло. У зв'язку з цим, органи Національної поліції були позбавлені повноважень розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44³ КУпАП.

Осадчий А.Ю.: Оксано Артурівно, у новизні дисертаційного дослідження Ви вказуєте на тези щодо поширення на відносини щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину положень Закону України «Про адміністративну процедуру». У свою чергу, додатково обґрунтування вимагає питання належності до процесуально-процедурної підстави адміністративної відповідальності за порушення правил карантин положень Закону України «Про адміністративну процедуру»?

Здобувачка: Дякую за запитання. Перш за все слід вказати на співвідношення сфер дії КУпАП та Закону України «Про адміністративну процедуру», або, навіть, з'ясувати можливості поширення на відносини щодо притягнення до адміністративної відповідальності положень Закону України «Про адміністративну процедуру». Предмет правового регулювання та сфера дії Закону України «Про адміністративну процедуру» встановлюється у його ст. 1. З аналізу положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адміністративну процедуру» видається можливим зробити висновок, що ним врегульовано відносини між адміністративними органами (під час здійснення ними функції публічної адміністрації) з фізичними та юридичними особами. Таке законодавче формулювання дозволяє зараховувати до сфери дії цього Закону фактично усі публічно-правові відносини, у тому числі щодо притягнення до адміністративної відповідальності.

Наведені у ч. 2 ст. 1 Закону України «Про адміністративну процедуру» сфери, на відносини у яких не поширюється його дія, також не сприяє вирішенню цього питання. Проте, відсутність прямої вказівки на відносини, що виникають під час притягнення до адміністративної відповідальності потенційно може свідчити про те, що положення Закону України «Про адміністративну процедуру» також регулюють відносини, що виникають під час притягнення осіб до адміністративної відповідальності.

Втім, неможливо не зазначити, що положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» до КУпАП змін, в частині приведення його положень у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» внесено не було.

Після відповідей на запитання учасників засідання кафедри з Висновком щодо дисертаційного дослідження виступив *науковий керівник к.ю.н., доцент Ю.С. Даниленко-Негара.*

На теперішній час не втрачає своєї актуальності дослідження карантину в цілому, та відповідальності за порушення правил карантину, зокрема, що спричинено безперервним поширенням небезпечних інфекційних хвороб

світового масштабу, не лише COVID-19, але і його субваріантів (хантавірус, Stratus (XFG), Цикада, Омикрон тощо). Зазначене обумовлює необхідність адаптування системи публічного адміністрування, з метою забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення, запровадження комплексу карантинних та обмежувальних заходів задля подолання негативних наслідків, що спричиняються введенням карантину.

Одним із найбільш дієвих правових механізмів забезпечення виконання обмежувальних заходів виступає адміністративна відповідальність за порушення правил карантину. Практика застосування статті 44³ Кодексу України про адміністративні правопорушення виявила низку проблем теоретичного та практичного характеру, пов'язаних із визначенням складу адміністративного правопорушення, дотриманням принципу правової визначеності, забезпеченням балансу між публічними інтересами та правами людини, а також неоднаковістю судової практики щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності. Зазначене беззаперечно підсилює актуальність обраного напрямку наукового дослідження.

Уявляється, що обрана О.А. Чернецькою тема дисертації характеризується не тільки високим рівнем актуальності, а є і своєчасною, адже, з одного боку авторка в змозі узагальнити результати правозастосовної практики (щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину) попередніх років, та з іншого проаналізувати напрями запланованих подальших змін та перетворень у адміністративно-деліктному законодавстві, зокрема з питань карантину, надати їм належну науково обґрунтовану оцінку, спрогнозувати ефективність їх запровадження та сформулювати пропозиції щодо їх удосконалення.

Під час підготовки дисертації здобувачка проявила себе як дисциплінована, сумлінна, талановита та ініціативна вчена, схильна до активного наукового пошуку, вироблення нових наукових пропозицій, що ґрунтуються на класичних та сучасних правових теоріях і концепціях, а також продемонструвала гарні здібності до презентації власних наукових здобутків.

Дисертанткою було належним чином опрацьовано та проаналізовано значний обсяг наукової літератури, відповідної нормативно-правової бази (національного законодавства з питань адміністративної відповідальності за порушення правил карантину) та правозастосовної практики оприлюдненої у Єдиному державному реєстрі судових рішень. Сформульовані за результатами дисертаційного дослідження положення, висновки, пропозиції та практичні рекомендації свідчать про властивий їм високий рівень наукової обґрунтованості, достовірності та новизни, а також змістовності і логічності викладення.

Особливо цінними видається, що наукова робота О.А. Чернецької є першим у вітчизняній науці адміністративного права монографічним дослідженням адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, після скасування карантину, спричиненого COVID-19, у контексті оновлення чинного законодавства та узагальнення практики його застосування.

Варто відмітити, наприклад, підхід здобувачки щодо визначення карантину окремим правовим режимом, який встановлюється у передбаченому законодавством порядку та передбачає адміністративні, медичні, організаційні та інші заходи, спрямовані на запровадження обов'язкових правил поведінки, обмежень і заборон, з метою запобігання поширенню інфекційних захворювань, та забезпечується діяльністю уповноважених органів і механізмами державного примусу, включаючи адміністративну відповідальність. Заслугує на схвальний відгук і співвідношення карантину як окремого правового режиму із правовими режимами надзвичайної ситуації та надзвичайного стану. Цікавими та цінними є наукові положення щодо законодавчого визначення нормативної, фактичної та процесуально-процедурної підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Важливою запорукою досягнутих результатів стала методологічна основа дисертаційного дослідження. Авторка вдало використовує визнану систему підходів, принципів і методів наукового пізнання, застосовує загальнонаукові, формально-логічні та спеціально-наукові методи.

Слід зазначити, що здобувачкою у повному обсязі освоєно затверджену освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії. У відповідності до індивідуального навчального плану аспіранта здобувачкою вивчено навчальні дисципліни, необхідні для проведення наукових досліджень на високому рівні, зокрема застосування підходів та способів сучасної методології юриспруденції, критичного аналізування існуючих в науковій літературі позицій та думок, ретельного аналізування положень нормативно-правових актів, обґрунтування та доведення власних ідей, висновків, пропозицій та рекомендацій. Аспіранткою у повному обсязі виконано вимоги індивідуального плану наукової роботи, а також підготовлено та опубліковано необхідну кількість публікацій у фахових виданнях України та зарубіжних країн, публікацій апробаційного характеру.

Основні положення та результати дисертаційної роботи викладено в 9 публікаціях, у т.ч. 3 – у наукових періодичних фахових виданнях категорії «Б», перелік яких затверджено МОН України, 1 – у зарубіжному науковому виданні, 5 – у тезах доповідей на науково-практичних конференціях та науково-практичному круглому столі.

Окремо, вбачається за доцільне зупинитись на відповідності представленого дисертаційного дослідження встановленим стандартам академічної та професійної доброчесності. Дотримання здобувачкою академічної та професійної доброчесності на високому рівні засвідчується опрацюванням значної кількості джерел з теми дисертаційного дослідження (підтвердженням є кількість найменувань списків використаних джерел до розділів дисертації, з відповідними посиланнями в тексті роботи).

Враховуючи викладене, слід зазначити, що дисертаційне дослідження виконано на високому належному рівні, є самостійною завершеною науковою працею, основні результати, висновки та пропозиції якого характеризуються науковою новизною, теоретичним та практичним значенням. Рівень фахової підготовки і наукова кваліфікація Оксани Артурівни Чернецької відповідає усім

вимогам, що пред'являються до здобувача ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», а її дисертаційне дослідження на тему: «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину» може бути рекомендоване до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь зазначені присутні фахівці.

Доктор юридичних наук, проф., професор кафедри адміністративістики С.В. Ківалов, який акцентував увагу на тому, що актуальність дисертаційного дослідження не викликає жодних сумнівів та зумовлюється першочергово необхідністю удосконалення адміністративно-деліктного законодавства України в умовах сучасних викликів, пов'язаних із загрозами виникнення нових епідемій та надзвичайних ситуацій у сфері охорони здоров'я. Також було зазначено, особливого значення набуває розроблення ефективного механізму адміністративної відповідальності, який забезпечував би належний рівень захисту суспільних інтересів і водночас відповідав конституційним принципам верховенства права, пропорційності та юридичної визначеності.

Професор С.В. Ківалов звернув увагу на високий рівень наукових узагальнень, висновків, положень та рекомендацій представленої дисертаційної роботи, їх зваженість, зрілість та спрямованість на вирішення нагальних практико-прикладних проблем адміністративної відповідальності за порушення правил карантину. Підтримав судження здобувачки відносно необхідності для цілей адміністративно-правової охорони визначати ключове значення не за карантинном як правовим режимом, що порушити неможливо, а за правилами карантину, які є конкретними та зумовленими поширенням відповідного інфекційного захворювання заходами.

Як висновок, С.В. Ківалов зазначив, що дисертація О.А. Чернецької на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до разового публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Доктор юридичних наук, професор, в.о. зав. кафедри Л.Р. Біла-Тіунова, яка зауважила, що дисертаційне дослідження О.А. Чернецької присвячено досить актуальній тематиці, що передбачає необхідність теоретико-правової характеристики адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, аналізу вітчизняного та зарубіжного досвіду її правового регулювання, виявленні проблем правозастосування та наданні пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства в цій сфері.

Також Л.Р. Біла-Тіунова звернула увагу на високий рівень наукових узагальнень, висновків, положень та рекомендацій представленої дисертаційної роботи, їх зваженість, зрілість та спрямованість на вирішення нагальних практико-прикладних проблем притягнення до відповідальності фізичних та юридичних осіб за порушення правил карантину. Підтримала судження здобувачки відносно необхідності виокремлення хронологічної послідовності нормативної (законодавче закріплення нормативної підстави – норми права,

якою передбачено адміністративну відповідальність за відповідне діяння), фактичної (вчинення цього діяння, тобто настання фактичної підстави адміністративної відповідальності) та процесуально-процедурної (починається після фактичної та передбачає здійснення провадження у справі про адміністративне правопорушення, що завершується ухваленням відповідного рішення уповноваженим на те суб'єктом) підстав.

Як висновок, Л.Р. Біла-Тіунова зазначила, що дисертація О.А. Чернецької на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри Г.М. Сарибасєва, яка відзначила, що дослідження питань карантину в цілому, та адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, зокрема, характеризується високим ступенем наукової новизни. Зазначене обумовлене тим, що: по-перше, у наявних наукових працях не було досліджено змістовне навантаження таких понять, як: правила карантину, адміністративна відповідальність за порушення правил карантину; відсутнім є співвідношення поняття карантин із суміжними категоріями; по-друге, усі розробки переважно стосуються карантину, що було спричинено COVID-19, не беручи до уваги його скасування у червні 2023 р. Акцентовано увагу на положеннях, що заслуговують схвальної оцінки, зокрема щодо доведення конституційності встановлення на рівні підзаконних актів правил карантину, за порушеннях яких настає адміністративна відповідальність та визначення, що з 01.01.2022 органи Національної поліції позбавлено повноважень розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44³ КУпАП.

Позитивно оцінюючи дисертаційне дослідження вчена підкреслила, що дисертація О.А. Чернецької «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до разового публічного захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративістики А.В. Стрельников, який у цілому високо оцінив результати дисертаційного дослідження, ступінь його самостійності, завершеності, системності та новизни, обґрунтованості сформульованих висновків та пропозицій. Насамперед, схвально відзначив дослідження автором таких понять, як: «карантин», «самоізоляція», «ізоляція» та «обсервація» тощо. Стрельников А.В. відмітив цінність висновків з приводу того, що адміністративна відповідальність, передбачена ч. 2 ст. 44³ КУпАП (перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно) настає у разі введення карантину, незалежно від обставин, які призвели до цього, навіть, у випадку коли необхідності у застосуванні індивідуальних засобів захисту немає.

Було резюмовано, що дисертація О.А. Чернецької «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративістики О.В. Закаленко, яка відзначила високий рівень представленого дисертаційного дослідження, завершеність та обґрунтованість одержаних результатів, ґрунтовність наданих пропозицій щодо оновлення чинного адміністративно-деліктного законодавства та практики його застосування в сфері карантину (зокрема порушення правил карантину), а також сміливість здобувачки у висловленні власної позиції відносно актуальних проблем. Відзначила також авторський підхід до: визначення призначення адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, що полягає у забезпеченні дотримання його правил, тобто встановлених адміністративних, медико-санітарних та інших карантинних заходів, необхідних для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби, припинення їх порушень та застосування адміністративних стягнень; з'ясування, що оновлення законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, зокрема Законів України «Про захист населення від інфекційних хвороб» та «Про систему громадського здоров'я» спрямовувалося на універсалізацію порядку та підстав встановлення карантину незалежно від інфекційної хвороби, з метою протидії поширенню якої він встановлюється, а також правил карантину (профілактичних, протиепідемічних та інших заходів для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби) тощо.

Закаленко О.В. зазначила, що оцінюючи позитивно дисертацію О.А. Чернецької «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», що подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», варто рекомендувати дисертаційне дослідження до публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративістики М.І. Сідор, який зазначив, що дисертаційна робота є комплексною науковою працею, що підготовлена авторкою самостійно, має завершений характер, в якій вирішено наукове завдання, що полягає в теоретико-правовій та праксеологічній характеристиці адміністративної відповідальності за порушення правил карантину. Він підкреслив, що варто підтримати ініціативу авторки щодо необхідності повернення органам Національної поліції повноважень розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44³ КУпАП. Було резюмовано, що дисертація О.А. Чернецької на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді.

На основі результатів обговорення присутніх на засіданні вирішили запропонувати:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації Чернецької Оксани Артурівни на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Законодавче встановлення адміністративної відповідальності за порушення правил карантину у 2020 році та її активне практичне застосування актуалізувало дослідження цієї проблематики на доктринальному рівні. Якщо до відомих подій 2019-2020 років карантин вважався явищем здебільшого локальним, після виникнення та стрімкого поширення COVID-19 очевидним стало те, що карантин може встановлюватися внаслідок спалаху особливо небезпечних раніше невідомих інфекційних хвороб на тривалий час, оскільки швидко подолати їх наслідки не завжди вдається можливим. У зв'язку з цим, чинне законодавство, що визначає порядок та підстави встановлення карантину, перелік карантинних заходів, а також механізм забезпечення їх дотримання повинно бути максимально універсальним.

Більше того, аналіз чинного законодавства та практики його застосування свідчить, що за час карантину, спричиненого COVID-19, головною проблемою було не стільки встановлення правил карантину, а скільки забезпечення неухильного їх дотримання, у тому числі засобами адміністративної відповідальності.

Додатково підсилює актуальність наукових пошуків необхідність комплексного аналізу законодавства, яким встановлено адміністративну відповідальність за порушення правил карантину та його подальше удосконалення, що обумовлено загрозою появи нових світових особливо небезпечних інфекційних хвороб (зокрема, нових субваріантів COVID-19 та нових інфекційних хвороб – метаневмовірус [HMPV], хантавірус, хвороба Х) або істотне поширення вже відомих (зокрема, пташиний грип, кір, поліомієліт, віспа мавп). Таким чином, необхідність забезпечення належної, ефективної та універсальної адміністративно-правової охорони правил карантину передусім заходами адміністративної відповідальності зумовлюють продовження досліджень у цьому напрямку.

Слід зазначити, що питання карантину в цілому, та адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, зокрема, досліджувалося з достатньою мірою активності, про що свідчать наукові праці, які пов'язано із обраною темою наукових пошуків: опосередковано [зокрема, докторська дисертація О.О. Воронятнікова «Публічне адміністрування сферою санітарного та епідемічного благополуччя населення» (2021) та дисертації Є.С. Хайнацького «Адміністративно-правове регулювання епідеміологічного контролю та нагляду в Україні» (2021), О.О. Левицького «Адміністративно-правове забезпечення карантинних та протиепідемічних заходів в Україні» (2025) та Д.В. Павленка «Адміністративно-правове забезпечення впровадження та реалізації

протиепідемічних заходів в Україні» (2025)], а також безпосередньо [зокрема, дисертації Б.В. Богдан «Адміністративно-правова охорона населення від інфекційних хвороб» (2021), Ю.В. Бурченко «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину» (2023) та О.Л. Дзюбенка «Адміністративна відповідальність за порушення правил щодо карантину людей» (2025)]. Разом з тим, існуючі доктринальні розробки залишають поза увагою чимало проблемних аспектів адміністративної відповідальності за порушення правил карантину зокрема таких, як: визначення поняття «карантин», виокремлення переліку та здійснення характеристики заходів карантину, співвідношення карантину із такими суміжними поняттями як «самоізоляція», «ізоляція» та «обсервація» тощо, а також занадто зорієнтовані на карантин, спричинений COVID-19, незважаючи на те, що його було відмінено 30.06.2023. Водночас, зазначеними науковими працями не враховано суттєві зміни у законодавстві та актуальна практика його застосування, а отже і потреби та виклики сучасності. Зазначене обумовлює необхідність подальшого дослідження адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційне дослідження виконано на кафедрі адміністративістики Національного університету «Одеська юридична академія» відповідно до плану наукових досліджень «Адміністративне, адміністративне процесуальне та фінансове право у людиноцентристському вимірі в цифрову еру» (на 2021–2025 рр.), що є складовою теми: «Стратегія інтеграційного розвитку України: правовий та культурний вимір» (державний реєстраційний номер 0116U001842).

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є теоретико-правова та праксеологічна характеристика адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Для досягнення зазначеної мети вирішувалися такі завдання:

визначити стан наукових досліджень адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

здійснити змістовно-понятійну характеристику карантину як об'єкта адміністративно-правової охорони;

визначити поняття, ознаки та підстави адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

охарактеризувати сучасний стан нормативного регулювання адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

встановити та охарактеризувати нормативну підставу адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

визначити фактичну підставу адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

охарактеризувати процедурно-процесуальну підставу адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Об'єктом дослідження є адміністративні правовідносини, що виникають під час притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину.

Предметом дослідження є адміністративна відповідальність за порушення правил карантину.

Методологія дослідження. Методологічна основа дисертаційного дослідження складається з системи підходів, принципів і методів наукового пізнання. З урахуванням визначеної мети та поставлених завдань основним визначено системний підхід, в рамках якого використано загальні та спеціальні методи.

Серед загальних методів застосовано метод структурного, функціонального та системного аналізу, логіко-семантичний метод, а також метод сходження від абстрактного до конкретного. Метод структурного, функціонального та системного аналізу застосовано під час визначення стану досліджень (п. 1.1), карантину як об'єкта адміністративно-правової охорони (п. 1.2), теоретичних засад адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.3), а також теоретико-правової характеристики підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.3, пп. 2.1-2.3). Логіко-семантичний метод дозволив критично охарактеризувати існуючі доктринальні напрацювання (п. 1.1) та положення чинного законодавства, якими передбачається адміністративна відповідальність за порушення правил карантину (пп. 1.3, 1.4, 2.1). Також за допомогою цього методу проаналізовано сучасний стан нормативного регулювання адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.4). Метод сходження від абстрактного до конкретного використано під час визначення та характеристики змісту та співвідношення понять «карантин» та «правила карантину» (п. 1.2), понять «карантин», «самоізоляція», «ізоляція» та «обсервація» (п. 1.2), визначення взаємозв'язку підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.3), встановлення та характеристики складів адміністративних правопорушень (п. 2.2).

Спеціальні методи дозволили комплексно охарактеризувати законодавчі положення та проаналізувати матеріали судової практики. За допомогою формально-догматичного методу досліджено положення чинного законодавства щодо визначення поняття «карантин», виокремлення його ознак та співвідношення з іншими суміжними поняттями (п. 1.2), з'ясування законодавчого встановлення мети та призначення адміністративної відповідальності (п. 1.3), стану сучасного нормативного регулювання адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.4), а також законодавчої характеристики підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.4, пп. 2.1-2.3). Структурно-функціональний метод обумовив визначення понять «карантин» та «правила карантину», а також характеристики підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (пп. 2.1-2.3). Також за допомогою цього методу вдалося з'ясувати хронологічний взаємозв'язок нормативної, фактичної та процесуально-процедурної підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину (п. 1.4). Звернення до порівняльно-правового методу дозволило охарактеризувати існуючі наукові підходи до розуміння таких понять як

«карантин», «правила карантину», «адміністративна відповідальність», «підстави адміністративної відповідальності», «підстави адміністративної відповідальності за порушення правил карантину» (пп. 1.2, 1.3, 2.1-2.3), а також зміст положень різних законодавчих актів (пп. 1.4, 2.1-2.3). Також одночасне застосування цих методів здійснювалось під час висловлення пропозицій щодо внесення змін і доповнень до положень чинного законодавства, зокрема положень КУпАП та Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Науково-теоретичне підґрунтя дисертації становлять наукові праці таких провідних фахівців, як В.Б. Авер'янов, Р.С. Агакарян, О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурка, А.І. Берлач, Ю.П. Битяк, Л.Р. Біла-Тіунова, М.Ю. Биковський, Ю.Б. Борисюк, Б.В. Богдан, Ю.В. Бурченко, О.М. Волуйко, О.О. Воронятніков, В.В. Галуцько, О.О. Герасименко, І.П. Голосніченко, І.О. Гриценко, Ю.П. Григорчак, А.В. Гуржій, Ю.С. Даниленко-Негара, П.В. Діхтівський, О.Л. Дзюбенко, О.Ю. Дрозд, Є.В. Додін, Є.В. Дуліба, І.І. Задоя, Д.П. Калаянов, Р.А. Калюжний, С.В. Ківалов, В.В. Козін, Ю.В. Ковейно, Д.А. Козачук, Т.О. Коломоець, В.К. Колпаков, А.Т. Комзюк, В.В. Корнієць, М.М. Купалов, А.Є. Краковська, О.В. Кузьменко, Є.В. Курінний, Л.С. Ладіна, І.О. Лавронова, О.О. Лавриненко, О.О. Левицький, І.В. Леусенко, В.М. Логойда, М.М. Лотоцький, В.В. Мартиновський, В.І. Мотиль, М.І. Марцун, Т.О. Мацелик, Р.В. Негара, В.І. Олефір, Д.В. Павленко, О.Є. Панфілов, І.В. Прасолов, Д.В. Приймаченко, А.В. Прокопов, О.М. Рєзнік, М.А. Самбор, А.О. Селіванов, О.М. Ситніченко, В.О. Спасенко, С.Г. Стеценко, Т.О. Татарова, В.І. Теремецький, В.І. Фелик, Є.І. Фролова, Є.С. Хайнацький, Д.М. Шатковська, Г.В. Шевчук, В.К. Шкарупа, Х.П. Ярмакі та ін.

Нормативну основу дослідження становлять Конституція України, закони України, акти Кабінету Міністрів України, інших державних органів, акти органів місцевого самоврядування.

Емпіричну базу дослідження становлять матеріали судової практики, оприлюдненої у Єдиному державному реєстрі судових рішень, правозастосовна практика інших органів, інформаційні звіти та статистичні дані.

Наукова новизна одержаних результатів дисертаційного дослідження полягає у тому, що робота є одним першим у вітчизняній науці адміністративного права монографічним дослідженням адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, після відміни карантину, спричиненого COVID-19, у контексті оновлення чинного законодавства та узагальнення практики його застосування. Сформульовано низку положень, висновків та практичних рекомендацій, які характеризуються науковою новизною, до найбільш значущих з яких належать:

уперше:

визначено співвідношення понять «карантин», «самоізоляція», «ізоляція» та «обсервація». Встановлено, що поняття «самоізоляція» та «обсервація» повністю охоплюються змістом поняття «карантин», оскільки застосовуються виключно у

разі його встановлення та спрямовані на досягнення мети карантину, а поняття «ізоляція» співпадає із поняттям «обсервація»;

обгрунтовано, що правила карантину є центральним елементом правового режиму карантину, що забезпечують його практичну реалізацію та визначають межі дозволеної та забороненої поведінки, виступають критерієм оцінки правомірності дій суб'єктів і слугують підставою для притягнення до адміністративної відповідальності у разі їх порушення;

запропоновано під «правилами карантину» розуміти визначені у рішенні про встановлення карантину профілактичні, протиепідемічні та інші заходи, у тому числі підстави та порядок обов'язкової самоізоляції, перебування особи в обсерваторії (обсервації), госпіталізації до тимчасових закладів охорони здоров'я (спеціалізованих шпиталів), що є необхідними для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби;

обгрунтовано необхідність визначення процесуальної підстави для цілей адміністративної відповідальності за порушення правил карантину як процесуально-процедурну;

доведено конституційність встановлення на рівні підзаконних актів правил карантину, за порушення яких настає адміністративна відповідальність;

встановлено, що адміністративна відповідальність, передбачена ч. 2 ст. 44³ КУпАП (перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно) настає у разі введення карантину, незалежно від обставин, які призвели до цього, навіть, у випадку коли необхідності у застосуванні індивідуальних засобів захисту немає;

визначено, що з 01.01.2022 органи Національної поліції позбавлено повноважень розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44³ КУпАП та обгрунтовано необхідність повернення органам Національної поліції повноважень розглядати ці справи;

удосконалено:

наукові положення щодо законодавчих підстав визначення карантину окремим правовим режимом;

наукові підходи до співвідношення карантину як окремого правового режиму із правовими режимами надзвичайної ситуації та надзвичайного стану;

науковий підхід до визначення адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

наукові тези щодо хронологічної послідовності нормативної, фактичної та процесуально-процедурної підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

розуміння нормативної підстави адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

положення щодо визначення випадків, у яких складається протокол про адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44³ КУпАП;

набули подальшого розвитку:

підходи до визначення та систематизації наукових досліджень адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

положення щодо визначення призначення адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, що полягає у забезпеченні дотримання його правил, тобто встановлених адміністративних, медико-санітарних та інших карантинних заходів, необхідних для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби, припинення їх порушень та застосування адміністративних стягнень;

наукові положення законодавчого визначення нормативної, фактичної та процесуально-процедурної підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину;

тези щодо поширення на відносини щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину положень Закону України «Про адміністративну процедуру»;

наукові підходи до визначення складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44³ КУпАП;

наукові підходи до звільнення від адміністративної відповідальності при малозначності правопорушення ст. 22 КУпАП у разі вчинення адміністративних правопорушень, передбачених ст. 44³ КУпАП;

запропоновано зміни і доповнення до положень КУпАП та Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що висновки і пропозиції, сформульовані у дисертації, можуть бути використані у:

науково-дослідній діяльності – для подальшого дослідження адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, зокрема питань щодо визначення: змісту та особливостей карантину як об'єкта адміністративно-правової охорони; поняття, ознак та підстав адміністративної відповідальності за порушення правил карантину; характеристики складу адміністративних правопорушень, передбачених ст. 44³ КУпАП тощо;

правотворчій сфері – для удосконалення положень КУпАП, Законів України «Про захист населення від інфекційних хвороб» та «Про систему громадського здоров'я», зокрема й інших законів та актів підзаконного характеру, якими визначено питання адміністративної відповідальності за порушення правил карантину, а також при розробці нових законодавчих актів;

правозастосовній сфері – для удосконалення судової та правозастосовної практики притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 44³ КУпАП;

навчальному процесі – для підготовки монографій, підручників та посібників з навчальних курсів «Адміністративне право України», «Адміністративні правові заходи впливу», «Сучасна адміністративістика» і при викладанні відповідних дисциплін.

Апробація результатів дослідження. Дисертацію підготовлено та обговорено на кафедрі адміністративістики Національного університету «Одеська юридична академія». Положення, висновки та пропозиції, що містяться в дисертаційному дослідженні, доповідалися на міжнародній науково-

практичній конференції «Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів XXI століття» (м. Одеса, 17 червня 2022 р.), міжнародній науково-практичній конференції присвяченій 25-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» (м. Одеса, 18 листопада 2022 р.), науково-практичному круглому столі «Захист прав людини в Україні: сучасний стан та перспективи вдосконалення» (м. Хмельницький, 9 грудня 2022 року), II Всеукраїнській науково-практичній конференції «Забезпечення прав людини: національний і міжнародний виміри» (м. Вінниця, 09 грудня 2022 року), міжнародній науково-практичній конференції «Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень» (м. Одеса, 19 травня 2023 р.).

Публікації. Основні положення та результати дисертаційної роботи викладено в 9 публікаціях, у т.ч. 3 – у наукових періодичних фахових виданнях категорії «Б», перелік яких затверджено МОН України, 1 – у зарубіжному науковому виданні, 5 – у тезах доповідей на науково-практичних конференціях та науково-практичному круглому столі.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дисертації:

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Чернецька О.А. Сутнісно-правова характеристика поняття «карантин». *Knowledge, Education, Law, Management*. 2022. № 2 (46). С. 300–307. DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.2.45>.

2. Чернецька О.А. Сучасний стан адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей. *Ампаро*. 2023. № 3. С. 28–34. DOI <https://doi.org/10.26661/2786-5649-2023-3-04>.

3. Чернецька О.А. Проблемні питання притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2023. № 3. С. 108–112. DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.3.18>.

4. Чернецька О.А. Процесуальна (процесуально-процедурна) підстава адміністративної відповідальності за порушення правил карантину. *Український політико-правовий дискурс*. 2026. № 23. DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20701994>.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Чернецька О.А. Правове регулювання адміністративної відповідальності за порушення карантину в умовах воєнного стану. *Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів XXI століття*: матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 червня 2022 р.) / за загальною редакцією С. В. Ківалова. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Т. 2. С. 133–136.

2. Чернецька О.А. Забезпечення прав та свобод людини під час притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей. *Права людини в період збройних конфліктів*: зб. матеріалів міжн. наук.-

практ. конф. присвяч. 25-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» (м. Одеса, 18 листопада 2022 р.). Одеса, 2022. С. 658–665. DOI: <https://doi.org/10.32837/11300.22665>.

3. Чернецька О.А. Проблемні питання притягнення до адміністративної відповідальності за порушення передбачені ст. 44-3 КУпАП. *Захист прав людини в Україні: сучасний стан та перспективи вдосконалення: збірник тез Науково-практичного круглого столу, присвяченого 74-й річниці проголошення Загальної декларації прав людини* (м. Хмельницький, 9 грудня 2022 року). Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 186–188.

4. Чернецька О.А. Захист прав людини під час розгляду судами справ про адміністративні правопорушення, відповідальність за які передбачена ст. 44³ КУпАП. *Забезпечення прав людини: національний і міжнародний виміри*. зб. матер. II-ї Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 09 грудня 2022 року). Вінниця, 2023. С. 258–263.

5. Чернецька О.А. Правові колізії застосування ст. 44-3 КУпАП. *Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень: матеріали Міжнар.наук.-практ. конф.* (м. Одеса, 19 травня 2023 р.) / за загальною редакцією С. В. Ківалова. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2023. Т. 2. С. 133–136.

Характеристика особистості здобувача. Чернецька Оксана Артурівна має повну вищу юридичну освіту. У 2019 році закінчила Національний університет «Одеська юридична академія» та здобула кваліфікацію: ступінь вищої освіти «Магістр», спеціальність «Право». У 2020 році вступила до аспірантури на заочну форму навчання Національного університету «Одеська юридична академія», проявила себе як активна та старанна аспірантка.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана сучасною науковою мовою, стиль викладання відповідає прийнятному у науковій літературі й забезпечує легкість та доступність сприйняття наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження.

Відповідність дисертації вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

Дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

Загальний висновок. Враховуючи викладене вважаємо, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Чернецької Оксани Артурівни на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину» відповідає

спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.04.2019 р., № 283), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р. № 759) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 та рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії з **галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».**

У результаті відкритого голосування учасники засідання кафедри в кількості **12 осіб** подали голоси «за» (науковий керівник не голосував). Ніхто із учасників засідання кафедри не проголосував «проти» рекомендації дисертаційної роботи Чернецької О.А. до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити Висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Чернецької Оксани Артурівни на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину», представленій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Чернецької Оксани Артурівни відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Чернецької Оксани Артурівни на тему «Адміністративна відповідальність за порушення правил карантину» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

4. Запропонувати Вченій раді склад разової спеціалізованої вченої ради для проведення публічного захисту:

Голова ради –

1. Біла-Тіунова Любов Романівна, д.ю.н., професор, в.о. завідувача кафедри адміністративістики Національного університету «Одеська юридична академія»;

Рецензенти:

2. Козачук Діана Анатоліївна, к.ю.н., доцент, доцент кафедри адміністративістики Національного університету «Одеська юридична академія»;

3. Фролова Євгенія Ігорівна, к.ю.н., доцент, доцент кафедри адміністративістики Національного університету «Одеська юридична академія»;

Офіційні опоненти:

4. Калаянов Дмитро Петрович, д.ю.н., професор, професор кафедри адміністративно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

5. Задоя Іванна Іванівна, к.ю.н., доцент, завідувач кафедри загальноправових дисциплін Національного університету «Одеська морська академія».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 12; проти – немає; утримались – немає; не брали участь у голосуванні – 1.

Головуюча засіданні:

д-р юрид. наук, проф., в.о. завідувачки кафедри адміністративістики

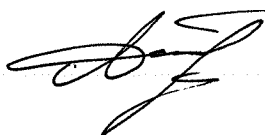
Національного університету

«Одеська юридична академія»

Любов БІЛА-ТІУНОВА

Секретар

Анна ТУРМІЛО